

derimod gaar over til at betale fulde Dagpenge. Det er ogsaa min Opfattelse, og den er ikke helt hen i det blaa, for saa vidt som jeg har gennemgaaet vort sidste Regnskab for at se, hvorledes Forholdet vilde have stillet sig, hvis vi i Stedet for at betale delvise Dagpenge og Tillægsgdagpenge havde haft Bestemmelsen om fulde Dagpenge, og saa vidt jeg har kunnet se, vil det have medført forøgede Udgifter for os. Men det betyder saa ogsaa, at de tilskadekomne faa en større Udbetaling. Der er nogle, der ville faa Tab af det. Det har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) Ret i, og det er dem, hvis Sag bliver afgjort inden Udløbet af den 13de Uge eller straks efter; de faa nemlig nu disse Tillægsgdagpenge, som man kalder det. Men jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke kan rigtig se, at de have større Krav paa at faa dem. Have de blot været Medlemmer af en Sygekasse, have de ogsaa haft deres Dagpenge i de 13 Uger, og at de saa skulle have noget ekstra, naar Invaliditeten er fastsat, er der vist ringe Grund til. Jeg kan lige saa lidt som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds se, hvordan vi ere komne ind paa, at de skulle have disse Dagpenge. Men, som sagt, er der nogen, der kan komme til at lide Tab ved, at Tillægsgdagpengene bortfalde, saa er det dem, hvis Ulykkestilfælde bliver afgjort inden eller lige ved Udløbet af den 13de Uge, og vi kunne vist være enige om, at de have mindst Krav paa dem, og alle, hvis Ulykkestilfælde ikke er afgjort før efter de 13 Ugers Forløb, maaske efter langt længere Tids Forløb, ville have den store Fordel, at de i Stedet for de delvise Dagpenge, som nu udbetales dem, ville faa de fulde Dagpenge, saa længe de ikke ere arbejdsdygtige. Jeg gør ogsaa i denne Forbindelse opmærksom paa, at den Berregning, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds foretog med Hensyn til Dagpengene, og hvorved han kom til det Resultat, at en Mand, som fik fulde Dagpenge, vilde miste 182 Kr., kun gælder, for saa vidt han ogsaa faar fuld Invaliditetserstatning, idet man jo, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds gjorde opmærksom paa, overalt i Henhold til Raadets maaske nok ulovlige Afgørelser er kommen ind paa dette, at Tillægsgdagpengenes Størrelse bestemmes af Invaliditetsgraden, saaledes at vedkommende i det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte, altsaa ved en Invaliditetsprocent

af 50, ikke, som det ærede Medlem regnede, kunde have faaet 182 Kr., men kun Halvdelen, altsaa 91 Kr., og selvfølgelig vil det i den Masse Tilfælde, som gaar under 50 pCt., blive endnu mindre Beløb, det drejer sig om. Det bliver altsaa ikke saa store Summer, den vedkommende mister. Men i det hele taget vil det, at der betales fulde Dagpenge, betyde en overordentlig Forøgelse, og, som sagt, for Forsikringsselskabet vil Resultatet blive, at man kommer af med større Beløb.

En Bestemmelse i § 17 glemte jeg at omtale, da jeg var ved Spørgsmaalet om Lægeerklæringerne, men jeg har alligevel Lyst til at gøre opmærksom derpaa. Det hedder i § 17, at Bestemmelsen om, at Lægeerklæringerne skulle betales af Forsikringsselskabet, ikke træder i Kraft for de forsikredes Vedkommende, hvor der ikke i Forsikringsaftalerne findes Bestemmelser derom. Med andre Ord, hvis der er truffet Aftaler med Hensyn til Forsikringen, uden at der er indført noget om Betalingen for Lægeerklæringen, saa vil, saa længe disse Forsikringspolicer — og det maa jo være det, der forstaaes ved Forsikringsaftaler — ere gældende, Lovens Bestemmelser om, hvem der skal betale Lægeerklæringen, ikke kunne komme til Udførelse, og saa, synes jeg, vil Arbejderforsikringsraadet i mange Tilfælde blive stillet over for den samme Kalamitet, som det har været i de Aar, der ere gaaet, nemlig den at det ikke kan faa de Lægeattester, det skal have, fordi det ikke kan faa nogen til at betale dem. Jeg ser ikke rigtig, hvorfor dette skal være en Undtagelse, naar ellers alt det øvrige kan paalægges, uanset om der i Forsikringsaftalerne findes noget som helst derom. Det samme maatte jo kunne gøres med Hensyn til Lægeattesternes Betaling. Imidlertid, ogsaa dette maa jo kunne blive Genstand for Overvejelser i det Udvalg, der vil blive nedsat om Sagen. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg altsaa gentager, at jeg haaber, at man i Udvalget vil beskæftige sig med de specielle Omraader, Lovforslaget omhandler, men derimod ikke komme ind paa en Revision af selve Ulykkesforsikringsloven, da det temmelig sikkert vilde føre til, at man ikke naaede til at faa gennemført denne lille Lov, som jeg tror man saavel fra de forsikredes Side som fra Forsikringsselskabernes og navnlig fra Arbejderforsikringsraadets Side meget maa ønske gennemført.